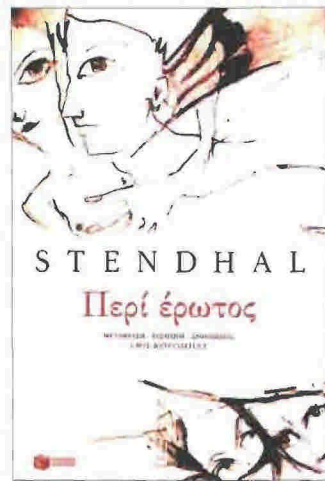

Του Θανάση Μήνα

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ
 STENDHAL
 ΠΑΤΑΚΗΣ

Η ιδέα για τούτο το έργο μπήκε στο κεφάλι του Σταντάλ το 1819. Είχαν περάσει τέσσερα χρόνια από την περιπέτειά του στο στρατό του Ναπολέοντα (που κατέγραψε αριστοτεχνικά στο κλασικό πλέον «Μοναστήρι της Πάρμα») και ο συγγραφέας είχε μόλις βγει από μια βαθιά υπαρξιακή κρίση. Το 1818 στο Μιλάνο γνωρίζεται και συνδέεται ερωτικά με τη Ματέλντε («Μετίλντε» στο κείμενο) Ντεμπόβσκι, μια χωρισμένη γυναίκα 28 ετών. Όμως η δική του αδέξια συμπεριφορά κι αστάθεια θα την απομακρύνουν τελικά από αυτόν. Και τότε ο Γάλλος θα στραφεί στη μυθοπλασία. Θα προσπαθήσει να «πνίξει το προσωπικό του στο απρόσωπο» μέσα από ένα ογκώδες κείμενο με γενικές σκέψεις γύρω από τη φύση του έρωτα.

Το «Περί έρωτος» δεν είναι ακριβώς δοκίμιο, παρά τη δοκιμακή μορφή του. Περισσότερο διαβάζεται σαν μια προσωπική εξομολόγηση, σαν να «ανέσκαψε στο πιο μυστικό κι ευαίσθητο κομμάτι του εαυτού του», όπως σημειώνει και η μεταφράστρια στην πολύ κατατοπιστική εισαγωγή. Εν έτει 2008 μπορεί να σου φανεί λιγάκι γλαφυρή. Όμως ένας αληθινά μεγάλος συγγραφέας παραμένει μάστορας με τις λέξεις ακόμη και στις πιο γλαφυρές στιγμές του.